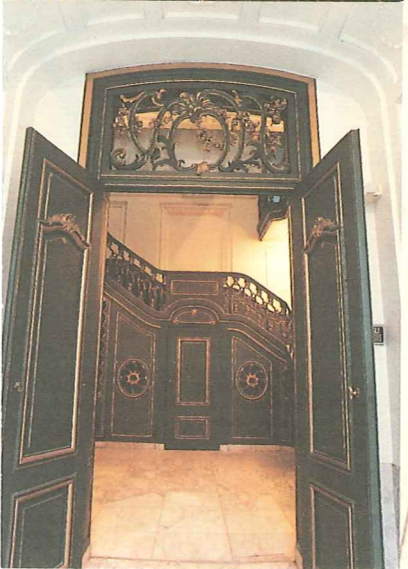
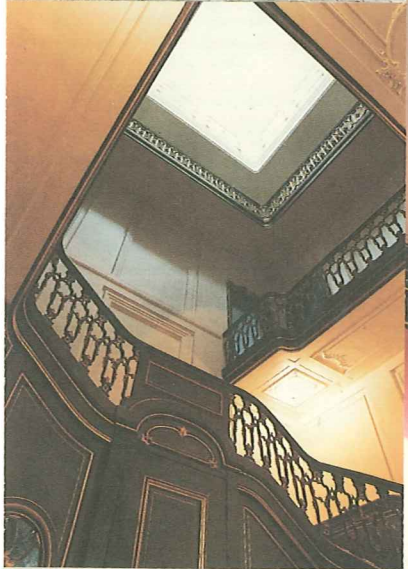

Paleis Lange Voorhout

[Den Haag]

In 1760 werd de eerste steen gelegd van wat nu bekend is als Paleis Lange Voorhout. Architect Peter de Swart had opdracht gekregen van Anthony Patras, bewindvoerder van de Verenigde Oostindische Compagnie, gedeputeerde van Friesland en burgemeester van Sloten, om een statig herenhuis te bouwen. Het werd geen overdreven chique of weelderig huis; wel stond het in een van de mooiste buurten van Den Haag, toen de Parelbuurt geheten. Na de dood van Patras wisselde het huis nog enige malen van eigenaar. Pas in 1845 kwam het in Oranjestanden. Prins Hendrik, de jongste broer van Willem III, had behoefte aan een eigen woning in Den Haag en kocht het pand. Vele Oranjes hebben het bewoond of gebruikt als bureau. Omdat het paleis vrijwel ongeschonden de oorlog doorkwam, was het de aangewezen plaats voor allerlei officiële gebeurtenissen. Zo werd in de zomer van 1945 Generaal Eisenhower,

de opperbevelhebber van de geallieerde bevrijders, op grootse wijze onthaald. En overhandigden vele ambassadeurs hier hun geloofsbrieven aan de regerende vorstin. Het Paleis Lange Voorhout was het laatste privé-paleis van de koninklijke familie. In januari 1990 kocht de gemeente Den Haag het pand met de bedoeling er een dependance van het Gemeentemuseum in te vestigen. Schakel & Schrale kreeg de opdracht het pand aan te passen. De architect voor dit project was ir Y. Braaksma.

De oorspronkelijke wanden, voorzien van wandbespanning, zijn verwijderd en de goede delen teruggegeven aan het Koninklijk Huis.

Op de plaats van de bespanning komt plaatmateriaal waaraan schilderijen gehangen kunnen worden.

Omdat een museum behoefte heeft aan andere typen installaties dan een koningin, moesten er speciale leidingkanalen worden aangelegd. Dat was secuur werk, omdat ze onzichtbaar moesten worden weggewerkt achter de monumentale schouwen en plafonds. Hiervoor werden de fraaie houten panelen gedemonteerd en weer herplaatst.

